

συγκινημένος άπό τὸ βάσανο τῆς προσπά-
θειάς του
νὰ ζήσει τὰ εἰδωλα ποὺ μάθαινε τριάντα
χρόνια τώρα.

Λιγώματα σχεδιασμένα μὲν μεγάλη εύκολιά
πρόβλεψη γιὰ ἔναν ἥ δυὸς ἀσχημούς χει-
μῶνες,
αὐτὸς ποὺ θὰ ζήσει ἔχει ἀπομείνει ἀπ' τὴν
ἀγάπη του·
καὶ χάνεται ἥ προϊκα δῆλη, ἥ τρυφερὴ σάρ-
κα τῶν παιδιῶν καὶ τὰ σπλαχνικὰ χαμο-
γέλα στὴν πόρτα,
τὰ ὠραιὰ ἀνοιχτὰ μάτια.

Τώρα εἶναι τριάντα χρονῶν κι οἱ τροχοὶ¹
ἀντέχουν ἀκόμα
στέρεος τοῦχος ἀπὸ γυαλὶ τὸ μάτι του
καθὼς πράξεις ἄλλων τὸν φέρονται στὸ σκο-
τάδι τους·
τύψεις ἀπὸ παραβάσεις θεολογικὲς ποὺ πί-
στεψε γιὰ λίγο,
σιδερένια φτερὸς χαράζουν τὸ κορμό του
στὶς μέρες τὶς μεγάλες χάσματα τοῦ ὑπνου,
οἱ νύχτες βαρείες ἀπὸ χοντρὸ σκελετὸ σκε-
πάζουν τὸ χῶμα.

Γλιστράει τὴ μηχανὴ στὸ λῖπος τῆς ζέστης
τὸ καθησιὸ
τὸ δέρμα τροχίζεται, εὐαίσθητο
ἥ ἰδιοκτησίᾳ του τρώει κομμάτια του ἀέρα
σχεδιάζοντας τὸ τέλος μιᾶς φροντισμένης
ἡδονῆς
ἔτσι δπως ἀναγκάσθηκε νὰ τὴ θαυμάζει
εὐτυχισμένος,
κι δ σπαραγμὸς κείνης τῆς ἀγάπης
χώρεσε σ' ἔνα ξένο δαχτυλίδι.

Δέχτηκε ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ βασανιστεῖ στὴ
σκέψη καὶ στὴν ἀπόφαση,
ὅτι θέλουν οἱ ἄλλοι τὸ ζητάει κι αὐτός,
κάτω ἀπ' τὸ σύγουρο μαστίγιο
βλέμματα μπαίνουν σὲ λεπτομέρειες καὶ
προσαρμόζουν τὴν ἀγάπη τους
λιγόζω πόθῳ νὰ νοιώσει,
στὸ μετάξι ἀπλωμένη ἥ εὐτυχία του.

Μὲ τὴν πετυχημένη μίμηση θὰ μπορεῖ νὰ
ζεῖ
πραγματικὴ τὴ φαντασία του,
σκελετὸς πεθαμένος, ντυμένος τὸ σίδερο

ἔνστιχτο δουλεμένο πάνω στ' ἀμόνι·
τὸ φούσκωμα στὸ στῆθος ὀνακατεύει τώρα
φύλλα χαρτιοῦ μὲς στὸ κεφάλι
ὑπνωτικὲς εἰκόνες καὶ προσταχτικὰ λόγια
σὲ μικρούς συνδυασμούς,
χωρισμένες ζωές ἥ μια δίπλα στὴν ἄλλη.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΧΑΛΙΚΙΑΣ

ΤΡΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΝΤΙΠΟΙΗΜΑ

Αύτὸς εἶναι ὁ πρώτος στίχος ἐνὸς ποιήματος
Αύτὸς ὁ δεύτερος
Αύτὸς ὁ τρίτος
Αύτὸς ὁ τέταρτος
Γράφτηκε κι ὁ πέμπτος — μὰ ποίημα δὲν ἔ-
γινε
‘Ο ἔχτος γεννήθηκε γιὰ ν' ἀναιρέσει τοὺς ἄλ-
λους.
(1966)

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ

“Ανεμος ἀπ' τὴν εύχη πιὸ ἄσυλος
μᾶς περιέχει
καὶ ἡ ψυχὴ μας περιθάλλει τὴν νύχτα μὲ πο-
τάμιας
— αὐτὴ τὴν νύχτα ποὺ τρίζει τὴν γύμνια της
στ' αὐτιά μας
ἀπ' τὶς δικές μας προσδοκίες
παραμορφωμένη
(1972)

ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ...

Στὴ θάλασσα
κοιτῶντας πέρα τὸν ξενητεμένο δρίζοντα
μέσα στὴν ὅρεξη τῶν φυκιῶν γιὰ τὴν γαλήνη
κάτω ἀπ' τὶς δειλὲς ἀντένες τῶν λιπόσαρκων
πλοίων
μαζὶ μὲ τοὺς ψαράδες ποὺ φόρτωσαν κιόλας
τὶς ήσυχες προσδοκίες τους στὰ νερά
— ἔλα νὰ τῆς χαμογελάσουμε
τῆς σκυθρωπῆς ήμέρας

Στὴ θάλασσα, προσμένοντας ἔνα κύμα νὰ ὠ-
ριμάσει
τόσο ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ μὴ μᾶς νοσταλγήσει
φτάνουν δυὸς γλάροι καὶ λίγος οὐρανός
νὰ γνωριστοῦμε...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΤΗΣ

